

Twee citaten uit Laudato Si'

Bij het benadrukken dat de mens het beeld van God is, mogen we niet vergeten dat elk schepsel een functie heeft en geen enkel schepsel overbodig is. Het hele materiële universum is de uitdrukking van Gods liefde, van zijn onmetelijke tederheid voor ons. De grond, het water, de bergen, alles is liefkozing van de Heer. Het vriendschapsverhaal van ieder mens met God verloopt steeds in een geografische ruimte die omgevormd wordt tot een zeer persoonlijk teken. Ieder van ons herinnert zich plaatsen waaraan de gedachte alleen al deugd doet. Wie opgroeide in de bergen, of wie als kind, gehurkt, water uit de rivier dronk, of wie speelde op het plein van zijn wijk, voelt zich geroepen om zijn eigen identiteit terug te vinden als hij naar deze plaatsen terugkeert. (LS 84)

De arme gemeenschappen overal ter wereld zijn nu al de vroege en onevenredig getroffen slachtoffers van de huidige ecologische achteruitgang en wij kunnen niet langer onverschillig blijven voor de steeds wanhopiger 'schreeuw van de aarde en schreeuw van de armen'. (LS 49)